

ECLI:CY:EDLEF:2023:A141

ΣΤΟ ΕΠΑΡΧΙΑΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ

ΕΝΩΠΙΟΝ: Χρήστου Γ. Φιλίππου, Π.Ε.Δ.

Αρ. Αγωγής: 525/2022 (i - Justice)

Μεταξύ:

1. Burlaka Alina Evgeniienka και άλλων ως το επισυνημμένο στην απόφαση "Παράρτημα Α"

Εναγόντων

v.

1. **NOA** Circle Ltd
2. Astrobank Public Company Limited
3. Κυπριακή Τράπεζα Αναπτύξεως Δημόσια Εταιρεία Λίμιτεδ
4. Bank of Cyprus Public Company Limited

Εναγόμενων

Ημερομηνία: 16 Μαρτίου, 2023

Εμφανίσεις:

Για τους Ενάγοντες 1 - 52/Καθ' ων η αίτηση: Ο κ. Ανδρέας Κουάλης και κ. Ιωάννα Μιχαήλ για A.G. Erotocritou LLC

Για την Εναγόμενη 1/Αιτήτρια: Η κ. Βικτώρια - Ζωή Παπαγιάννη και κ. Χρ. Χριστοδούλου για Δρ. Κ. Χρυσοστομίδης & Σία Δ.Ε.Π.Ε.

Ε Ν Δ Ι Α Μ Ε Σ Η Α Π Ο Φ Α Σ Η

(σε αίτηση ημερ. 27.01.2023 για αναστολή εκτέλεσης διατάγματος αποκάλυψης τύπου Norwich Pharmacal)

Στις 03.01.2023 εκδόθηκαν υπέρ των Εναγόντων/Καθ' ων η αίτηση (στη συνέχεια «οι Καθ' ων η αίτηση») και εναντίον της Εναγόμενης 1/Αιτήτριας (στη συνέχεια «η Αιτήτρια») μετά από ακροαματική διαδικασία σε διά κλήσεως αίτηση διατάγματα αποκάλυψης τύπου Norwich Pharmacal («τα Διατάγματα Αποκάλυψης»). Τώρα με την υπό κρίση αίτηση η Αιτήτρια επιζητεί την αναστολή της εκτέλεσης τους στον βαθμό και στην έκταση που την αφορούν μέχρι την εκδίκαση Έφεσης επί της πιο πάνω απόφασης με την οποία εκδόθηκαν τα διατάγματα η οποία καταχωρίστηκε στις 17.01.2023. Με το αιτητικό Β της αίτησης που παρατίθεται διαζευκτικά σε περίπτωση που απορριφθεί το ως άνω αίτημα της ζητεί να της παραχωρηθεί περαιτέρω χρόνος προς συμμόρφωση 7 ημερών από την έκδοση της απόφασης.

Η αίτηση υποστηρίζεται από την ένορκη δήλωση του κ. Απόλλωνα Αθανασιάδη (η «Ε/Δ Αθανασιάδη»). Η ειδοποίηση πρόθεσης ένστασης υποστηρίζεται από την ένορκη δήλωση της κ. Ελευθερίας Φούττη (η «Ε/Δ Φούττη»).

Η νομική βάση της αίτησης και της ένστασης αντίστοιχα βασίζονται σε πληθώρα νομοθετικών και κανονιστικών διατάξεων όπως και στο Άρθρο 30 του Συντάγματος, στο Κοινοδίκαιο, στις Αρχές της Επιείκειας, στη Νομολογία, στην πρακτική και στη γενική και/ή σύμφυτη εξουσία του Δικαστηρίου.

Οι λόγοι για τους οποίους προέβη η Αιτήτρια σε αυτό το διαδικαστικό διάβημα της όπως αναδύονται από την Ε/Δ Αθανασιάδη μπορούν να συνοψιστούν στους ακόλουθους:

(α) η έφεση έχει πιθανότητες επιτυχίας,

(β) η συμμόρφωση με τα Διατάγματα Αποκάλυψης πριν την εκδίκαση της έφεσης θα οδηγήσει σε μια μη αναστρέψιμη κατάσταση καθότι οι ενάγοντες θα δύνανται να χρησιμοποιήσουν τα αποκαλυφθέντα στοιχεία «κατά το δοκούν για την έγερση ή προώθηση (και) αλλοδαπών διαδικασιών»,

(γ) θα αποκαλυφθούν εμπιστευτικά και προσωπικά στοιχεία που αφορούν τρίτα πρόσωπα, «γεγονός το οποίο θα συνιστά παραβίαση των συμβατικών υποχρεώσεων εχεμύθειας και εμπιστευτικότητας»,

(δ) σε περίπτωση μη χορήγησης της αιτούμενης αναστολής, η εναγόμενη 1 θα υποστεί σημαντική ταλαιπωρία και σημαντικά έξοδα.

Οι λόγοι ένστασης είναι οι ακόλουθοι:

«1. Η Εναγόμενη 1 προωθεί την υπό κρίση αίτηση καταχρηστικά και/ή με αλλότρια κίνητρα και/ή με μοναδικό σκοπό τον εκτροχιασμό της διαδικασίας και/ή την παράκαμψη των Διαταγμάτων Αποκάλυψης και/ή τη μη συμμόρφωση της με αυτά και/ή για να εμποδίσει τους Ενάγοντες από του να λάβουν εμπρόθεσμα τις πληροφορίες που η Εναγόμενη 1 έχει διαταχθεί να αποκαλύψει.

2. Οι λόγοι που προβάλλονται από την Εναγόμενη 1 για την αναστολή εκτέλεσης των Διαταγμάτων Αποκάλυψης έχουν ήδη εξεταστεί και απορριφθεί από το Δικαστήριο με την απόφαση του ημερομηνίας 03.01.2023.

3. Το Δικαστήριο έχει ενώπιον του μια πολύ σοβαρή και αδιαμφισβήτητη υπόθεση απάτης, η εξιχνίαση της οποίας υπερέχει της

ανάγκης προστασίας της εμπιστευτικής φύσης των πληροφοριών που πρέπει να αποκαλυφθούν.

4. Σε περίπτωση που υπάρξει καθυστέρηση στην αποκάλυψη των πληροφοριών τα δικαιώματα των Εναγόντων θα επηρεαστούν με τρόπο μη ανατρέψιμο αφού τα αγώγιμα δικαιώματα τους σε σχέση με την απάτη ενδέχεται να παραγραφούν.

5. Η Εναγόμενη 1 δεν έχει δείξει ότι θα υποστεί οποιαδήποτε ζημιά σε περίπτωση που προβεί στην αποκάλυψη των πληροφοριών, ειδικά λαμβάνοντας υπόψη ότι τα πρόσωπα τα οποία αφορούν οι πληροφορίες που θα αποκαλυφθούν έχουν εμπλακεί σε μια τεραστίων διαστάσεων απάτη και σήμερα είναι κατάδικοι, υπόδικοι, ή φυγόδικοι.

6. Η μαρτυρία που υποστηρίζει την Αίτηση είναι παραπλανητική και/ή ανυπόστατη και/ή απαράδεκτη.

7. Δεν έχουν καταδειχθεί και/ή δεν συντρέχουν οποιεσδήποτε εξαιρετικές περιστάσεις και/ή επαρκείς λόγοι που να δικαιολογούν τη μη άμεση εκτέλεση και/ή την αναστολή των Διαταγμάτων Αποκάλυψης.

8. Δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις αναστολής των Διαταγμάτων Αποκάλυψης.

9. Η αναστολή των διαταγμάτων αποκάλυψης θα αποστερήσει από τους Ενάγοντες τους καρπούς της επιτυχίας τους στην αίτηση ημερομηνίας 29.03.2022.

10. Δεν υπάρχουν πιθανότητες επιτυχίας της Έφεσης που έχει καταχωρηθεί».

Σε αυτό το μέρος της απόφασης προς αποφυγή επαναλήψεων δεν θα παραθέσω τους εκατέρωθεν ισχυρισμών ή γεγονότα που προβάλλονται προς υποστήριξη της αίτησης ή της ένστασης εφόσον όσα από αυτά έχουν τη σημασία τους θα σχολιαστούν κατά την ανάλυση που θα ακολουθήσει. Η ακρόαση της αίτησης έγινε στη βάση των ενόρκων δηλώσεων που συνοδεύουν αντίστοιχα την αίτηση και την ένσταση εφόσον κανείς από τους ενόρκως δηλούντες δεν αντεξετάστηκε επί οποιασδήποτε πτυχής της ένορκης δήλωσης του.

Οι ευπαίδευτοι συνήγοροι των δύο πλευρών στις γραπτές τους αγορεύσεις αλλά και με τις προφορικές τους επισημάνσεις και με αναφορά στη νομολογία και

αυθεντίες υποστήριξαν τις εκατέρωθεν θέσεις. Όσα λέχθηκαν και έχουν τη σημασία τους, θα τύχουν διαπραγματεύσεως κατά την ανάλυση που θα ακολουθήσει.

Η ΝΟΜΙΚΗ ΠΤΥΧΗ ΚΑΙ ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΗΣ ΣΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΤΗΣ ΥΠΟΘΕΣΗΣ:

Ο σκοπός έκδοσης των Διαταγμάτων Αποκάλυψης ήταν να αποκαλυφθούν πληροφορίες ώστε οι ενάγοντες να μπορέσουν να εξιχνιάσουν μια πολύ σοβαρή απάτη κατά τον ισχυρισμό τους, στα πλαίσια της οποίας αποσπάστηκαν εκατομμύρια από τους ενάγοντες. Σύμφωνα με τα ευρήματα του Δικαστηρίου στην απόφαση του, η Αιτήτρια κατέχει πληροφορίες οι οποίες μπορούν να βοηθήσουν τους Καθ' ων η αίτηση σε αυτό το έργο, για τούτο και εκδόθηκαν τα Διατάγματα Αποκάλυψης. Οι Καθ' ων η αίτηση ενίστανται στην παραχώρηση της αιτούμενης αναστολής εκτέλεσης των Διαταγμάτων Αποκάλυψης αφού σε περίπτωση έγκρισης της αίτησης θα προκληθεί τεράστια καθυστέρηση στην αποκάλυψη των πληροφοριών, με αποτέλεσμα να υπάρχει πραγματικός κίνδυνος τα αγώγιμα δικαιώματα των Καθ' ων η αίτηση σε σχέση με την απάτη να παραγραφούν πριν προλάβουν να εξεταστούν οι πληροφορίες που θα αποκαλυφθούν και εγερθούν σχετικές δικαστικές διαδικασίες. Προς τούτο, στην Ε/Δ Φούττη επισυνάπτεται ως Τεκμ. 1 σχετική γνωμάτευση κάτω από το Ρωσικό δίκαιο το οποίο είναι το δίκαιο που διέπει την αδικοπραξία.

Ειδικότερα στις παραγράφους 9 έως 13 της ΕΔ Φούττη αναφέρονται σχετικά τα εξής σημαντικά:

«9. Το χρονικό σημείο που θα αποκαλυφθούν οι πληροφορίες είναι κρίσιμο, αφού μετά που θα αποκαλυφθούν οι πληροφορίες αυτές θα πρέπει να μελετηθούν και κατά πάσα πιθανότητα να χρησιμοποιηθούν για έγερση δικαστικών διαδικασιών στο εξωτερικό. Αυτή θα είναι μια χρονοβόρα διαδικασία που θα πάρει κάποιους μήνες. Μεταξύ άλλων, θα πρέπει να μελετηθούν οι πληροφορίες από ειδικούς, να εξαχθούν συμπεράσματα, να διοριστούν δικηγόροι σε διάφορες δικαιοδοσίες και μετά να εγερθούν οι δικαστικές διαδικασίες.

10. Εξ όσων γνωρίζω, οι εφέσεις κάνουν μήνες να εκδικαστούν έστω και όταν η εκδίκαση γίνεται με επίσπευση, με αποτέλεσμα σε περίπτωση που το Δικαστήριο αναστείλει την εκτέλεση των Διαταγμάτων Αποκάλυψης μέχρι την εκδίκαση της Έφεσης να προκληθεί καθυστέρηση στη λήψη των αιτούμενων πληροφοριών από τους Ενάγοντες που θα οδηγήσει σε παραγραφή των αγώγιμων δικαιωμάτων τους σε σχέση με την απάτη. Ακόμη και εάν στα πλαίσια της Έφεσης καταχωρηθούν περιγράμματα, γίνει η ακρόαση και εκδοθεί και η απόφαση του Δικαστηρίου εντός του 2023, και πάλι θα περισσεύουν ελάχιστοι μήνες μέχρι το 2024 που τα αγώγιμα

δικαιώματα θα παραγραφούν, για να προλάβουν οι Ενάγοντες να εγείρουν τις δικαστικές διαδικασίες βασιζόμενοι στις πληροφορίες που θα αποκαλυφθούν.

11. Ως εκ τούτου, σε περίπτωση έγκρισης της Αίτησης υπάρχει σοβαρός κίνδυνος οι Ενάγοντες να μην είναι πλέον σε θέση να χρησιμοποιήσουν αποτελεσματικά τις πληροφορίες που θα λάβουν βάσει των Διαταγμάτων Αποκάλυψης, εφόσον τίθεται ζήτημα τα αγωγήμα δικαιώματα τους που θα προκύψουν βάσει αυτών να παραγραφούν.

12. Από την άλλη, οι Αιτητές δεν θα υποστούν καμία ζημιά από την άμεση συμμόρφωση τους με τα Διατάγματα Αποκάλυψης. Η Εναγόμενη 1 είχε την ευκαιρία να ακουστεί πριν εκδοθούν τα Διατάγματα Αποκάλυψης, ενώ το ίδιο το Δικαστήριο ήδη έκρινε ότι το χρονικό διάστημα των 60 ημερών είναι επαρκές για τη συμμόρφωση της με αυτά. Όσον αφορά οποιαδήποτε έξοδα που θα προκληθούν από τη συμμόρφωση της Εναγόμενης 1 αφενός, οι Ενάγοντες αναλαμβάνουν να την αποζημιώσουν αναφορικά με αυτά και αφετέρου, δεν συνιστούν λόγο που να δικαιολογεί την αναστολή εκτέλεσης των Διαταγμάτων Αποκάλυψης.

13. Επί τούτου, το Δικαστήριο πρέπει να λάβει υπόψη του ότι η Εναγόμενη 1 έχει καθυστερήσει τόσο τη διαδικασία έκδοσης των Διαταγμάτων Αποκάλυψης, αφού έκανε μήνες να καταχωρήσει την ένσταση, όσο και την υπό κρίση διαδικασία αφού η Αίτηση έχει καταχωρηθεί με καθυστέρηση, σχεδόν δυο μήνες μετά την έκδοση της Απόφασης».

Σύμφωνα με την πάγια νομολογία του Ανωτάτου Δικαστηρίου, η άσκηση της διακριτικής ευχέρειας του Δικαστηρίου υπέρ της αναστολής εκτέλεσης απόφασης ασκείται όταν αποδειχθούν εξαιρετικές περιστάσεις και αποτελεί την εξαίρεση και όχι τον κανόνα.

Το Δικαστήριο δύναται να ασκήσει τη διακριτική ευχέρεια που του παρέχεται από τη [Α.35](#) Θ.18 των Θεσμών Πολιτικής Δικονομίας και να αναστείλει την εκτέλεση μιας απόφασης εκκρεμούσης της εκδίκασης της έφεσης που έχει καταχωριστεί. Η δε [Α.35](#) Θ. 19 προνοεί ότι σχετική αίτηση μπορεί να υποβληθεί και ενώπιον του Πρωτόδικου Δικαστηρίου.

Η [Α.35](#) Θ.18 συγκεκριμένα προβλέπει:

«An appeal shall not operate as a stay of execution or of proceedings under the decision appealed from except so far as the Court appealed from or the Court of Appeal, or a Judge of either Court, may order; and no intermediate act or proceeding shall be invalidated, except so far as the Court appealed from may direct. Before any order staying execution is entered, the person obtaining the order shall furnish such security (if any) as may have been directed. If the security is to be given by means of a bond, the bond shall be made to the party in whose favour the decision under appeal was given.»

Σε μετάφραση:

«Η έφεση δεν θα ενεργεί σαν αναστολή εκτελέσεως ή διαδικασίας στην απόφαση που εφεσιβάλλεται εκτός σε βαθμό που θα διέτασσε τούτο το Πρωτοβάθμιο Δικαστήριο ή το Εφετείο ή ένας Δικαστής των ανωτέρω Δικαστηρίων και ουδεμία ενδιάμεση ενέργεια ή διαδικασία δεν θα πρέπει να ακυρώνεται, εκτός στο βαθμό που θα το διέτασσε το Πρωτοβάθμιο Δικαστήριο. Προτού εκδοθεί διάταγμα που να αναστέλλει την εκτέλεση το πρόσωπο, που θα ζητήσει το διάταγμα θα πρέπει να παράσχει τέτοια εγγύηση (αν υπάρχει), που θα διαταχθεί. Αν η ασφάλεια θα δοθεί υπό τύπο γραμματίου, το γραμμάτιο θα γίνει προς όφελος του διαδίκου υπέρ του οποίου η υπό έφεση απόφαση έχει εκδοθεί».

Η [Α.35](#) Θ. 19 προνοεί τα ακόλουθα:

«Wherever under these Rules an application may be made either to the Court below or to the Court of Appeal, or to a Judge of either Court, it shall be made in the first instance to the Court or Judge below».

Σε μετάφραση:

«Οποτεδήποτε μία αίτηση βασιζόμενη σ' αυτούς τους κανονισμούς μπορεί να γίνει είτε στο κατώτερο Δικαστήριο ή στο Εφετείο ή σε ένα Δικαστή των ανωτέρω Δικαστηρίων, πρέπει πρώτα να γίνεται στο Δικαστήριο ή στον Δικαστή του κατωτέρου Δικαστηρίου».

Όπως έχει νομολογηθεί στην υπόθεση Penderhill Holdings Limited κ.ά. ν. Κλουκινά κ.ά. ([2011](#)) 1 Α.Α.Δ. 1921, οι αρχές που διέπουν γενικώς την αναστολή εκτέλεσης απόφασης εφαρμόζονται και στις περιπτώσεις όπου η σχετική αναστολή ζητείται σε σχέση με Διάταγμα τύπου Norwich Pharmacal. Στην ίδια απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου, διατυπώθηκαν τα ακόλουθα σε σχέση με τις εν λόγω αρχές:

«Με βάση τη νομολογία που ερμήνευσε την πιο πάνω διάταξη (βλ. μεταξύ άλλων *Katarina Shipping Inc. v. The Cargo on Board the Ship "Poly"* (1978) 1 C.L.R. 355, *Essex Overseas Trade Services Ltd v. Legend Shipping Co. Ltd. a.o.* (1981) 1 C.L.R. 263, "*Phoenix*" *Greek General Insurance Co. S.A. v. Al Khalaf Exhibition* (1981) 1 C.L.R. 673, *Mavrochanna a.o. v. Michael* (1984) 1 C.L.R. 760, *Aristidou v. Aristidou* (1985) 1 C.L.R. 649, *E.Y.R.I.K. a.o. v. Kotsonis* (1986) 1 C.L.R. 617, *Ιωσηφάκης v. Αριστοδήμου* (1990) 1 Α.Α.Δ. 284, *Ναυτικός Όμιλος Πάφου v. Αρχής Λιμένων Κύπρου* (1991) 1 Α.Α.Δ. 1147, *A.B.P. Holdings Ltd. κ.ά. v. Κιταλίδη κ.ά.* (Αρ. 1) (1994) 1 Α.Α.Δ. 287, *Θωμά v. Γενικού Εισαγγελέα* (1997) 1 Α.Α.Δ. 797 και *Σάββα v. Υπουργού Δικαιοσύνης* (αρ. 1) (2002) 1 Α.Α.Δ. 195) το όλο θέμα είναι στη διακριτική ευχέρεια του Δικαστηρίου η οποία ασκείται δικαστικά και με βάση τους εξής παράγοντες που θα πρέπει να εξισορροπηθούν με γνώμονα τα συμφέροντα της δικαιοσύνης:

(α) Ο διάδικος ο οποίος επιτυγχάνει στην υπόθεση του δεν πρέπει να στερείται, χωρίς ουσιαστικό λόγο, του καρπού της επιτυχίας του.

(β) Το ένδικο μέσο της έφεσης, το οποίο ασκείται δικαιωματικά, δεν πρέπει να αποστερείται της αποτελεσματικότητάς του».

Ως προς τον τρόπο στάθμισης μεταξύ των δύο αυτών παραγόντων, στην Μέγας Χ" Ευαγγέλου v. Dorami Marine Limited κ.ά., (1991) 1 Α.Α.Δ. 172 λέχθηκε ότι μόνο με την ύπαρξη εξαιρετικών περιστάσεων μπορεί να αποστερηθεί ο επιτυχών διάδικος τους καρπούς της επιτυχίας του. Παραθέτω το σχετικό απόσπασμα:

«Η αναστολή εκτέλεσης απόφασης μέχρι την εκδίκαση της έφεσης βρίσκεται στην διακριτική ευχέρεια του Δικαστηρίου που ασκείται με βάση δύο αρχές, i) ότι ο επιτυχών διάδικος δεν πρέπει να στερείται, χωρίς εξαιρετικό λόγο, του καρπού της επιτυχίας του, και ii) ότι το ένδικο μέσο της έφεσης, που ασκείται δικαιωματικά, δεν πρέπει να αποστερείται της αποτελεσματικότητάς του. Μόνο η ύπαρξη εξαιρετικών περιστάσεων είναι δυνατό να κλίνει την πλάστιγγα υπέρ της δεύτερης αρχής, σε βάρος της πρώτης».

Στην υπόθεση ONEWORLD LIMITED v. OJSC BANK OF MOSCOW, Πολιτική Έφεση Αρ. Ε32/15, 2/2/2016 η οποία και πάλι αφορούσε αίτημα αναστολής Διατάγματος Norwich Pharmacal, επιβεβαιώθηκε η πιο πάνω θέση περί της δέουσας εφαρμογής των γενικών αρχών που διέπουν την αναστολή εκτέλεσης απόφασης και σε περιπτώσεις όπου επιζητείται η αναστολή εκτέλεσης Διατάγματος τύπου Norwich Pharmacal.

Στο Σύγγραμμα των Γ. Ερωτοκρίτου και Π. Αρτέμη, Διατάγματα, 2016, σελ. 267 αναφέρονται τα εξής:

«Αναστολή εκτέλεσης διατάγματος Norwich Pharmacal

Στην υπόθεση Penderhil Holdings κ.α. ν. Κουκλίνα κ.α., το Δικαστήριο εξέτασε κατά πόσο διαφοροποιούνται οι νομολογημένες αρχές δυνάμει της [Α.35](#) Θ.18 σε περίπτωση αναστολής εκτέλεσης διατάγματος Norwich Pharmacal. Έκρινε ότι η πλάστιγγα έκλινε υπέρ της έγκρισης στη συγκεκριμένη περίπτωση, εφόσον τυχόν επιτυχία στην έφεση σε σχέση με το διάταγμα Norwich Pharmacal θα την καθιστούσε άνευ αντικειμένου, εάν το διάταγμα Norwich Pharmacal θα την καθιστούσε άνευ αντικειμένου, εάν δεν εκδιδόταν αναστολή εκτέλεσης της διαταχθείσας αποκάλυψης. Ελλείπει κυπριακής νομολογίας επί του θέματος, το δικαστήριο αναγκάστηκε να λάβει υπόψη αποφάσεις αγγλικών και ιρλανδικών δικαστηρίων. Όμως, παρά τα αποφασισθέντα στην πιο πάνω υπόθεση, τα δικαστήρια θα πρέπει να είναι πολύ φειδωλά στο να εκδίδουν από τη μία διατάγματα αποκάλυψης και από την άλλη να αναστέλλουν την εκτέλεσή τους. Αυτό όχι μόνο θα εξουδετέρωνε ένα από τα πιο ισχυρά όπλα στο οπλοστάσιο του δικαστηρίου, αλλά θα συνέβαλλε στη δημιουργία σοβαρών καθυστερήσεων».

Οι παράγοντες που πρέπει να εξισορροπηθούν κατά την άσκηση της διακριτικής εξουσίας του Δικαστηρίου είναι από τη μια, ο διάδικος ο οποίος επιτυγχάνει στην υπόθεση να μη στερείται χωρίς ουσιαστικό λόγο τους καρπούς της επιτυχίας του και από την άλλη, να μη στερείται το ένδικο μέσο της έφεσης της αποτελεσματικότητας του (βλ. Ναυτικός Όμιλος Πάφου ν. Αρχής Λιμένων Κύπρου [\(1991\) 1 ΑΑΔ 1147](#)).

Στην υπόθεση Demetriades Group of Companies Limited v. APM Italian Type Ice-Cream Limited, [Π. Ε. 372/15, 15/02/2017, ECLI:CY:AD:2017:A47](#), το Ανώτατο Δικαστήριο έκρινε ότι γενικόλογες τοποθετήσεις δεν αρκούν προς απόδειξη ύπαρξης εξαιρετικών περιστάσεων που να δικαιολογούν την αναστολή μιας απόφασης εκκρεμούσης της έφεσης, αναφέροντας τα ακόλουθα:

«Η κατάδειξη ανεπανόρθωτης βλάβης στο πρόσωπο των Αιτητών, είναι, βεβαίως, δεσπόζον στοιχείο, δεδομένης της προαναφερθείσας ανάγκης εξισορρόπησης μεταξύ διασφάλισης των καρπών της επιτυχίας επιτυχόντος διαδίκου και της αποτελεσματικότητας του δικαιώματος άσκησης έφεσης. Οι Αιτητές όμως απέτυχαν να

θεμελιώσουν κίνδυνο ανεπανόρθωτης βλάβης, αφού στην ένορκη δήλωση που υποστηρίζει την Αίτηση ο υπό εξέταση ισχυρισμός προβάλλεται αόριστα και λαμβάνει τη μορφή γενικής επίκλησης. Το σχετικό βάρος για κατάδειξη ανεπανόρθωτης βλάβης εναποτίθεται στους ώμους του κάθε Αιτητή που επιζητεί αναστολή της εκτέλεσης εις βάρος του απόφασης. Όπως επίσης φέρει το βάρος να θεμελιώσει ύπαρξη εξαιρετικών περιστάσεων, προκειμένου να καταστεί δυνατό να κλίνει η πλάστιγγα υπέρ της αρχής ότι το ένδικο μέσο της έφεσης, το οποίο, όπως λέχθηκε, ασκείται δικαιωματικά, δεν πρέπει να αποστερείται της αποτελεσματικότητάς του (*X" Ευαγγέλου v. Dorami Marine Ltd and Others (1991) 1 AAD 172*, Λίζα Λουκαΐδου Θεοφάνους (ανωτέρω), Ελενίτσα Κωνσταντινίδη (ανωτέρω)).

.Η τελεσιδικία συναρτάται άμεσα με την ορθή απονομή της δικαιοσύνης και υποστυλώνει, ευρύτερα, το κράτος δικαίου. Υπό το πρίσμα αυτό και με δεδομένες τις γενικόλογες τοποθετήσεις της πλευράς των Αιτητών ως προς το ζήτημα της ανεπανόρθωτης βλάβης και της ύπαρξης εξαιρετικών περιστάσεων, δεν εντοπίζουμε έρεισμα αναστολής της εκτέλεσης της πρωτόδικης απόφασης και αποστέρησης από τον επιτυχόντα διάδικο, τους Καθ' ων η αίτηση, των καρπών της επιτυχίας τους».

Στην

απόφαση AB PCO Investment Limited v. CAT GMBH Consulting Agency Trade & Company (Cyprus), Αγωγή Αρ. 579/2015 Ε.Δ. Λεμεσού, 03.03.2017 της κ. Ρ. Λιμνατίτου, Π.Ε.Δ. η οποία αφορούσε την αναστολή διατάγματος με το οποίο δόθηκε άδεια για χρήση πληροφοριών που αποκαλύφθηκαν δυνάμει διαταγμάτων Norwich Pharmacal, το Δικαστήριο απέρριψε το αίτημα κρίνοντας ότι δεν καταδείχθηκαν εξαιρετικές περιστάσεις που να δικαιολογούν την αιτούμενη αναστολή. Καταλήγοντας στην απόφαση της η κ. Λιμνατίτου επεσήμανε ότι στα πλαίσια μιας αίτησης αναστολής το Δικαστήριο δεν πρέπει να υποκαταστήσει το Εφετείο και να εξετάσει ζητήματα που ήδη εξετάστηκαν στα πλαίσια έκδοσης των διαταγμάτων των οποίων ζητείται η αναστολή. Παρατίθεται σχετικό εκτενές απόσπασμα, το σκεπτικό του οποίου επί των διαφόρων επί μέρους ζητημάτων που απασχολούν και εδώ, υιοθετείται και για τους σκοπούς της παρούσας:

*«Η νομολογία είναι γεγονός ότι είναι πολύ περιορισμένη σε σχέση με την αναστολή εκτέλεσης ενδιάμεσων διαταγμάτων και η πιο γνωστή είναι η υπόθεση *Penderhill Holdings Limited κ.α. v. Ιωάννη Κλουκίνα κ.α. (2011) 1 Α.Α.Δ. 1921*, στην οποία παρέπεμψε ο κ. Μακρίδης, όπου το ερώτημα ήταν κατά πόσο διαφοροποιούνται οι νομολογημένες αρχές στην περίπτωση αναστολής εκτέλεσης διατάγματος τύπου*

Norwich Pharmacal. Είναι σαφές ότι η απόφαση Penderhill δεν εισάγει πάγια αρχή δικαίου ότι σε σχέση με κάθε διάταγμα τύπου Norwich πρέπει να εκδίδεται και διάταγμα αναστολής εκκρεμούσης της έφεσης και όπως αναφέρθηκε στην απόφαση «προκύπτει ότι τα γεγονότα της κάθε υπόθεσης παίζουν ουσιαστικό ρόλο ως προς την άσκηση της διακριτικής ευχέρειας του Δικαστηρίου». Κατά συνέπεια η Αίτηση θα εξεταστεί στη βάση των αρχών της [Α.35](#) με βάση τα δικά της γεγονότα και όπως έχει νομολογηθεί μόνο η ύπαρξη εξαιρετικών περιστάσεων είναι δυνατό να οδηγήσει ώστε η δεύτερη αρχή να υπερσκελίσει την πρώτη. Το Δικαστήριο δεν θα εξετάσει θέματα που έχουν εξεταστεί από το Δικαστήριο που εξέδωσε το διάταγμα και δεν θα υποκαταστήσει σε σχέση με την ουσία του διατάγματος το Εφετείο. Τα θέματα που έχουν τεθεί και αποφασιστεί ενώπιον του Δικαστηρίου κατά το στάδιο εκδίκασης της αίτησης για το προσωρινό διάταγμα δεν μπορούν να αποτελούν και αντικείμενο της παρούσας διαδικασίας.

[.]

Οι αιτητές επανειλημμένα αναφέρονται σε ειδικές περιστάσεις και αδυναμία επαναφοράς των γεγονότων στην πρωτέρα κατάσταση εάν δεν εκδοθεί το διάταγμα αλλά δεν καθορίζουν με λεπτομέρεια τις περιστάσεις αυτές και την ζημιά που θα υποστούν. Οι αιτητές ζητούν την άσκηση της διακριτικής ευχέρειας του Δικαστηρίου προς όφελος τους χωρίς όμως να θέτουν το υπόβαθρο για να ασκήσει το Δικαστήριο τη διακριτική του ευχέρεια εκτός από την γενική αναφορά ότι υπάρχουν εξαιρετικές περιστάσεις. Ποιες είναι όμως οι εξαιρετικές περιστάσεις και πως θα οδηγήσουν σε μη αναστρέψιμη κατάσταση τους εναγομένους δεν έχουν τεθεί ενώπιον του Δικαστηρίου.

Οι Αιτητές ισχυρίζονται επίσης ότι έχουν μεγάλη πιθανότητα επιτυχίας στην έφεση τους και ο ισχυρισμός αυτός δεν μπορεί να αγνοηθεί. Το αποτέλεσμα της έφεσης δεν μπορεί να προβλεφθεί με βεβαιότητα, όσο ισχυροί και να είναι οι λόγοι έφεσης, και είναι άγνωστο, δυστυχώς, πότε θα υπάρξει απόφαση στην έφεση. Ο χρόνος δεν μπορεί να είναι σύντομος ούτε και μπορεί να καθοριστεί και σε περίπτωση που το Δικαστήριο εκδώσει διάταγμα αναστολής οι ενάγοντες θα αναμένουν για μεγάλο διάστημα να χρησιμοποιήσουν τα στοιχεία που θέλουν για την προώθηση της υπόθεσής τους, τα οποία πιθανό να είναι χωρίς ουσία στην πορεία του χρόνου. Η χρήση του περιεχομένου της συμφωνίας θα καταστήσει πιθανό χωρίς αντικείμενο την έφεση σε περίπτωση επιτυχίας της, όμως αυτό θα πρέπει να κριθεί μέσα στο πλαίσιο όλων των περιστατικών της υπόθεσης και στην περίπτωση

που το Δικαστήριο αποδεχτεί την Αίτηση και αναστείλει τη διαδικασία, το κόστος για τους ενάγοντες κρίνω ότι θα είναι βαρύτερο αφού η προσπάθεια να τους δοθεί η συμφωνία για να προωθήσουν την υπόθεσή τους και η επιτυχία της εξασφάλισης της θα είναι χωρίς σύντομο αποτέλεσμα, γεγονός που δεν μπορεί να εξισορροπηθεί με την παροχή ικανοποιητικής εγγύησης.

Ως εκ τούτου και για τους πιο πάνω λόγους κρίνω ότι η αίτηση δεν μπορεί να επιτύχει».

Ερχόμενος τώρα στα γεγονότα της παρούσας υπόθεσης προχωρώ στην εξέταση των προϋποθέσεων για την έκδοση αυτής της φύσης των διαταγμάτων αρχίζοντας από την προϋπόθεση της κατάδειξης με μαρτυρία των εξαιρετικών περιστάσεων την οποία έθεσε ενώπιόν μου η Αιτήτρια που φέρει και το βάρος να αποδείξει την ύπαρξή τους, οι οποίες να δικαιολογούν την αναστολή. Ο κ. Αθανασιάδης στην ένορκη δήλωσή του προτάσσει τους λόγους τους οποίους κατέγραψα πιο πάνω στη σελ. 2 της απόφασης.

Εξετάζοντας τον καθένα χωριστά αλλά και στο σύνολό τους, δεν βρίσκω ότι συνιστούν εξαιρετικές περιστάσεις που να δικαιολογούν την αναστολή των Διαταγμάτων Αποκάλυψης για τους ακόλουθους λόγους:

(α) Σε σχέση με την προοπτική επιτυχίας της έφεσης στην υπόθεση Ναυτικός Όμιλος Πάφου (ανωτέρω) αποφασίστηκε ότι οι προοπτικές επιτυχίας της έφεσης αποτελούν παράγοντα που είναι οριακής σημασίας, όταν η πρόγνωση του αποτελέσματος της έφεσης δεν μπορεί να γίνει με βεβαιότητα. Στην προκείμενη περίπτωση, όχι μόνο δεν μπορεί να προβλεφθεί με βεβαιότητα η επιτυχία της έφεσης, αλλά περαιτέρω το παρόν Δικαστήριο δεν μπορεί ούτε και πρέπει να υποκαταστήσει το Εφετείο και να εξετάσει την ουσία των Διαταγμάτων Αποκάλυψης. Τα όσα προβάλλονται με την Έφεση και ουσιαστικά επαναλαμβάνονται στην Ε/Δ Αθανασιάδη, αποτελούν ζητήματα τα οποία έχουν ήδη εξεταστεί και αποφασιστεί από το Δικαστήριο κατά την εκδίκαση της διά κλήσεως αίτησης και έκδοση των Διαταγμάτων Αποκάλυψης. Περαιτέρω δεν αποτελεί λόγο αναστολής των Διαταγμάτων Αποκάλυψης εφόσον όπως παρατήρησε το Δικαστήριο στην απόφαση AB PCO Investment Limited (ανωτέρω): *«Το Δικαστήριο δεν θα εξετάσει θέματα που έχουν εξεταστεί από το Δικαστήριο που εξέδωσε το διάταγμα και δεν θα υποκαταστήσει σε σχέση με την ουσία του διατάγματος το Εφετείο. Τα θέματα που έχουν τεθεί και αποφασιστεί ενώπιον του Δικαστηρίου κατά το στάδιο εκδίκασης της αίτησης για το προσωρινό διάταγμα δεν μπορούν να αποτελούν και αντικείμενο της παρούσας διαδικασίας».* Ως εκ των πιο πάνω, η παράθεση των λόγων Έφεσης με τους οποίους εγείρονται τα κατά την άποψη της Αιτήτριας σφάλματα του Δικαστηρίου στην έκδοση

των Διαταγμάτων Αποκάλυψης, δεν συνιστά σε καμιά περίπτωση εξαιρετικό λόγο ώστε να δοθεί έρεισμα στο Δικαστήριο για αναστολή των Διαταγμάτων Αποκάλυψης.

Πέραν όμως των πιο πάνω και χωρίς να υπεισέρχομαι στην ουσία του βασικού λόγου Έφεσης στον οποίο προβάλλεται ότι στα πλαίσια εκδίκασης της Αίτησης Ενδιάμεσων Διαταγμάτων δεν προσκομίστηκε και δεν εξετάστηκε από το Δικαστήριο μαρτυρία επί του εφαρμοστέου αλλοδαπού δικαίου κρίνω ότι αυτός ο ισχυρισμός δεν ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα και τούτο καθώς απλή παραπομπή στην παρ. 17 της Ε/Δ Φούττη με την οποία υποστηρίζει την ένσταση καταδεικνύει το αντίθετο, εφόσον μαρτυρία σε σχέση με το Ρωσικό δίκαιο τέθηκε ενώπιον του Δικαστηρίου στις παραγράφους 78 έως 81 της έννομης δήλωσής της με την οποία υποστήριξε την αίτηση για την έκδοση των Διαταγμάτων Αποκάλυψης. Περαιτέρω, στις σελίδες 47 έως 49 της Απόφασης, το Δικαστήριο ασχολήθηκε εκτενώς με τα θέματα που ήγειρε η Εναγόμενη 1 για μη έκδοση των αιτούμενων διαταγμάτων, περιλαμβανομένων των ζητημάτων σε σχέση με το βάρος απόδειξης που είχαν οι Ενάγοντες. Ως εκ τούτου, και επί της ουσίας του, κατά την αντίληψη μου, ο βασικός ισχυρισμός της Αιτήτριας δεν έχει έρεισμα στα γεγονότα της υπόθεσης και δεν ευσταθεί. Εξάλλου, όπως έχει αποφασιστεί από το Ανώτατο Δικαστήριο στην απόφαση Λουκαΐδου-Θεοφάνους ν. Γεωργίου κ.ά. (2016) 1Α ΑΑΔ 473, στην οποία εύστοχα με παρέπεμψαν οι ευπαίδευτοι συνήγοροι των Καθ' ων η αίτηση, λόγοι έφεσης που αφορούν σε αξιολόγηση μαρτυρίας καθιστούν αδύνατη την πρόγνωση με βεβαιότητα της επιτυχίας ή της αποτυχίας της έφεσης.

(β) Από την άλλη, σε σχέση με τον ισχυρισμό ότι η συμμόρφωση με τα Διατάγματα Αποκάλυψης πριν την εκδίκαση της Έφεσης θα οδηγήσει σε μη αναστρέψιμη κατάσταση επειδή οι Ενάγοντες θα δύνανται να χρησιμοποιήσουν τις πληροφορίες που θα αποκαλυφθούν, θα ήταν βάσιμος αν εξειδικευόταν ποια ζημιά θα προκληθεί στην Αιτήτρια εάν οι Ενάγοντες προχωρήσουν και χρησιμοποιήσουν τις πληροφορίες που θα αποκαλυφθούν. Κάτι τέτοιο δεν γίνεται με αποτέλεσμα ο ισχυρισμός που προβάλλεται να παραμένει γενικός και αόριστος και ως εκ τούτου να μην δύναται να ληφθεί υπόψη (βλ. Demetriades Group of Companies Limited ανωτέρω). Και η ανησυχία της Αιτήτριας αναφορικά με τη χρήση των αποκαλυφθέντων στοιχείων «*κατά το δοκούν*», όπως λένε, από τους Ενάγοντες δεν έχει έρεισμα πλέον εφόσον το ίδιο το Δικαστήριο που εξέδωσε τα Διατάγματα Αποκάλυψης έδωσε άδεια για τη χρήση των πληροφοριών που θα προκύψουν από αυτά «*αποκλειστικά για σκοπούς έγερσης και/ή προώθησης νομικών διαδικασιών στην Κύπρο και/ή στο εξωτερικό, αναφορικά με την απάτη και τη συννομωσία που διενεργήθηκε σε βάρος των Εναγόντων/ Αιτητών*».

Σύμφωνα με τη νομολογία μας τα πρωτοβάθμια δικαστήρια διαχρονικά κατά την έκδοση αυτής της φύσης των διαταγμάτων έχουν δείξει τον δρόμο δια μέσου του οποίου άτομα τα οποία βρίσκονται στη θέση της Αιτήτριας, να νιώθουν ασφαλείς, ότι δηλαδή τα στοιχεία των περιουσιακών τους στοιχείων ή τυχόν άλλης μορφής

πληροφορίες, τα οποία ή οι οποίες αφορούν τα υπό αναφορά διατάγματα, δεν θα χρησιμοποιηθούν για αλλότριους σκοπούς και/ή δεν θα χρησιμοποιηθούν γενικότερα πέραν των σκοπών της παρούσας υπόθεσης ή διαφοράς. Το Δικαστήριο σε τέτοια περίπτωση έχει τη δυνατότητα να διατάξει ανάλογα έτσι που να διασκεδάζονται οι οποιοιδήποτε φόβοι εκ μέρους των αιτητών περί πρόκλησης ζημιάς σε αυτούς από την τυχόν αποκάλυψη τους όπως και έπραξε εν προκειμένω.

Έχω μελετήσει την Ε/Δ Αθανασιάδη και δεν έχω εντοπίσει οποιανδήποτε εξαιρετική περίπτωση η οποία να χαρακτηρίζει την αίτηση ή που να υποστηρίζει αυτή, δηλαδή δεν καταδεικνύεται κανένα γεγονός εξαιρετικό, η ύπαρξη του οποίου να οδηγήσει το Δικαστήριο στην αναστολή εκτέλεσης των εκδοθέντων διαταγμάτων. Είναι ξεκάθαρο από την ανωτέρω νομολογία ότι η ύπαρξη βλάβης για την πλευρά της Αιτήτριας μπορεί να καταδείξει εξαιρετική περίπτωση, ικανή να οδηγήσει στην αναστολή. Όμως, η επίκληση βλάβης δεν μπορεί να είναι γενική και αόριστη. Αντίθετα πρέπει να είναι συγκεκριμένη, να δίδονται σαφείς και επαρκείς λεπτομέρειες για αυτήν και να προσφέρεται από αυτήν που την επικαλείται συμπαγής και ανθεκτική μαρτυρία υπέρ της εν λόγω θέσης. Καμία τέτοια μαρτυρία δεν έχει δοθεί μέσω της Ε/Δ Αθανασιάδη. Υπάρχουν κατά την αντίληψη μου γενικόλογοι και αόριστοι ισχυρισμοί ότι θα υποστεί ζημιά η Αιτήτρια, παρέμειναν δε γενικόλογοι και αόριστοι χωρίς να εξειδικεύουν ποια είναι αυτή η ζημιά. Ο δε ισχυρισμός περί μη πρόκλησης βλάβης στην άλλη πλευρά δεν αρκεί.

Έχοντας επομένως υπόψη όσα τέθηκαν ενώπιόν μου, βρίσκω ότι δεν τίθεται ζήτημα πρόκλησης ανεπανόρθωτης ζημιάς στην Αιτήτρια αφού δεν συγκεκριμενοποιείται η οποιαδήποτε βλάβη την οποία θα υποστεί, ενώ το Δικαστήριο ήδη κατά την έκδοση των Διαταγμάτων Αποκάλυψης έχει φροντίσει όπως οι πληροφορίες που θα αποκαλυφθούν θα χρησιμοποιηθούν για συγκεκριμένο σκοπό και όχι «κατά το δοκούν», ως η ανησυχία της Αιτήτριας.

Από την Αιτήτρια τίθεται ακόμα ζήτημα ότι η συμμόρφωση της με τα Διατάγματα Αποκάλυψης εγείρει ζητήματα παραβίασης εμπιστευτικότητας και παραβίασης προσωπικών δεδομένων. Προς τούτο παραπέμπω στη νομολογία η οποία είναι ξεκάθαρη [βλ. Penderhill Holdings Limited κ.ά. (ανωτέρω)]. Πρόκειται για απόφαση στην οποία έγινε παραπομπή και στην Πρωτόδικη Απόφαση καθώς αντίστοιχος λόγος ένστασης προβλήθηκε και σε εκείνο το στάδιο. Η ως άνω απόφαση ξεκαθαρίζει ότι η αποκάλυψη πληροφοριών με σκοπό την καταστολή δολίων πράξεων συνάδει με το δημόσιο συμφέρον και υπερτερεί της προστασίας των εμπιστευτικών δεδομένων των αδικοπραγούντων.

Ως προς την τालαιπωρία και τα έξοδα που η Αιτήτρια ισχυρίζεται ότι θα υποστεί προς συμμόρφωση με τα Διατάγματα Αποκάλυψης σε καμία περίπτωση δεν μπορούν να αποτελέσουν εξαιρετικό λόγο που να δικαιολογεί παρέκκλιση από τον κανόνα ότι

επιτυχών διάδικος δεν πρέπει να αποστερείται των καρπών της επιτυχίας του ένεκα της καταχώρισης έφεσης επί της απόφασης του Δικαστηρίου. Σε κάθε περίπτωση, δεν παρατίθενται λεπτομέρειες που να εξειδικεύουν τα κατ' ισχυρισμό έξοδα και την τάλαιπωρία συμμόρφωσης της Αιτήτριας και μάλιστα τέτοια γεγονότα που να στοιχειοθετούν την ιδιαιτερότητα της παρούσας υπόθεσης ως προς τούτο. Εξάλλου με την έκδοση των διαταγμάτων με την απόφαση του το Δικαστήριο της 03.01.2023 έκανε πρόνοια σε σχέση και με τα έξοδα που αφορούν την Εναγόμενη1/Αιτήτρια και δεν κρίνω σκόπιμο να επέμβω επ' αυτής.

Όταν αποφασίζει ένα Δικαστήριο για τέτοια αιτήματα δεν πρέπει να παραγνωρίζει και την ανησυχία των Καθ' ων η αίτηση οι οποίοι ισχυρίζονται ότι θα υποστούν ανεπανόρθωτη βλάβη σε περίπτωση αναστολής των Διαταγμάτων Αποκάλυψης λόγω παραγραφής αγώγιμων δικαιωμάτων τους. Προς τούτο έθεσαν υπόψη του Δικαστηρίου αναντίλεκτη μαρτυρία. Συγκεκριμένα, στην Ε/Δ Φούττη που υποστηρίζει την ένσταση των Καθ' ων η αίτηση επισυνάπτεται ως τεκμήριο γνωμάτευση κάτω από το Ρωσικό δίκαιο το οποίο είναι το δίκαιο που διέπει την αδικοπραξία, βάσει της οποίας τυχόν καθυστέρηση στην αποκάλυψη των πληροφοριών που ζητούνται με τα Διατάγματα Αποκάλυψης, δημιουργεί πραγματικό κίνδυνο, τα αγώγιμα δικαιώματα των Καθ' ων η αίτηση σε σχέση με την απάτη να παραγραφούν, πριν προλάβουν να εξεταστούν οι πληροφορίες που θα αποκαλυφθούν και να εγερθούν οι σχετικές δικαστικές διαδικασίες. Όπως εξηγείται στην Ε/Δ Φούττη, ακόμα και εάν η εκδίκαση της Έφεσης γίνει με επίσπευση, θα υπάρξει καθυστέρηση στην λήψη των αιτούμενων πληροφοριών, με αποτέλεσμα να υπάρχει υπαρκτός κίνδυνος οι Καθ' ων η αίτηση να μην προλάβουν να λάβουν τις πληροφορίες, να τις μελετήσουν και να τις χρησιμοποιήσουν για την έγερση δικαστικών διαδικασιών. Να σημειωθεί εδώ ότι τόσο η Ε/Δ Φούττη όσο και η γνωμάτευση που επισυνάπτεται σε αυτήν δεν έχουν αμφισβητηθεί από την Αιτήτρια και ως εκ τούτου αποτελούν μαρτυρία που παραμένει αναντίλεκτη.

Η Αιτήτρια παραθέτει τα διαβήματα της για γρήγορη εκδίκαση της Έφεσης. Αυτά όμως σε καμία περίπτωση δεν διασφαλίζουν ότι δεν θα υπάρξει καθυστέρηση αφού ως παρατηρήθηκε στην απόφαση AB PCO Investment Limited (ανωτέρω), «ο χρόνος [εκδίκασης της έφεσης] δεν μπορεί να είναι σύντομος ούτε και μπορεί να καθοριστεί και σε περίπτωση που το Δικαστήριο εκδώσει διάταγμα αναστολής οι ενάγοντες θα αναμένουν για μεγάλο διάστημα να χρησιμοποιήσουν τα στοιχεία που θέλουν για την προώθηση της υπόθεσης τους, τα οποία πιθανό να είναι χωρίς ουσία στην πορεία του χρόνου».

Έχοντας υπόψη το σύνολο των γεγονότων που τέθηκαν ενώπιον μου κρίνω ότι σε περίπτωση έγκρισης της αίτησης αναστολής το κόστος για τους Καθ' ων η αίτηση οι οποίοι θα κινδυνεύσουν να απωλέσουν τα αγώγιμα δικαιώματα τους και να καταστεί άνευ αντικειμένου η όλη προσπάθειά τους να δικαιωθούν έναντι των κατ' ισχυρισμό αδικοπραγούντων, θα είναι πολύ βαρύτερο λαμβάνοντας υπόψη το μέγεθος της κατ'

ισχυρισμό απάτης από το οποιοδήποτε κόστος για την Αιτήτρια το οποίο σε κάθε περίπτωση δεν έχει καταδειχθεί.

ΚΑΤΑΛΗΞΗ/ ΕΞΟΔΑ:

Υπό το φως των πιο πάνω κρίνω ότι η αίτηση δεν μπορεί να πετύχει και απορρίπτεται. Υπενθυμίζεται η υποχρέωση της Εναγόμενης 1/Αιτήτριας να συμμορφωθεί με το Διάταγμα του Δικαστηρίου ημερ. 03.01.2023. Σε σχέση όμως με το αιτητικό Β της αίτησης θεωρώ δίκαιο υπό τις περιστάσεις όπως παραταθεί ο χρόνος συμμόρφωσης της Εναγόμενης 1/Αιτήτριας στο εκδοθέν διάταγμα της 03.01.2023 για χρονική περίοδο 7 ημερών από σήμερα όπως ήταν και η εισήγηση του ευπαίδευτου συνηγόρου της. Υπενθυμίζω σε κάθε περίπτωση τον όρο που είχε θέσει το Δικαστήριο ως προς τη χρήση των πληροφοριών που θα δοθούν στην πλευρά των Εναγόντων/ Καθ' ων η αίτηση.

Επιδικάζονται έξοδα υπέρ των Εναγόντων/Καθ' ων η αίτηση και εναντίον της Εναγόμενης 1/Αιτήτριας ως αυτά θα υπολογιστούν από τον Πρωτοκολλητή και θα εγκριθούν από το Δικαστήριο στο τέλος της διαδικασίας της αγωγής οπότε και θα είναι πληρωτέα.

(Υπ.)
Χρ. Γ. Φιλίππου, Π.Ε.Δ.

Πιστό αντίγραφο

Πρωτοκολλητής

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Α': ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΕΝΑΓΟΝΤΩΝ

1. Burlaka Alina Evgenievna, εκ Ρωσίας
2. Miniailo Igor Vitalievich, εκ Ρωσίας
3. Kazachok Mikhail Vladimirovich, εκ Ρωσίας
4. Tarkov Ivan Alexandrovich, εκ Ρωσίας
5. Travin Viacheslav Iurevich, εκ Ρωσίας
6. Medvedev Rostislav Vladimirovich, εκ Ρωσίας
7. Marchenko Vladislav Anatolievich, εκ Ρωσίας
8. Kushkov Sergey Valentinovich, εκ Ρωσίας
9. Karlysheva Tatiana Pavlovna, εκ Ρωσίας
10. Liubarskii Iulii Vladimirovich, εκ Ρωσίας
11. Svetlov Denis Anatolievich, εκ Ρωσίας
12. Perevozkin Vadim Valeryevich, εκ Ρωσίας
13. Medvedev Sergey Vitalievich, εκ Ρωσίας
14. Yakimov Aleksei Anatolievich, εκ Ρωσίας
15. Yakimova Elvira Raisovna, εκ Ρωσίας
16. Ozherelkov Pavel Sergeevich, εκ Ρωσίας
17. Vetrova Nadezhda Sergeevna, εκ Ρωσίας
18. Smirnov Aleksandr Yuryevich, εκ Ρωσίας
19. Vyalkov Sergey Alexandrovich, εκ Ρωσίας
20. Pistol Vladimir Borisovich, εκ Ρωσίας
21. Popov Viktor Nikolaevich, εκ Ρωσίας
22. Potapov Anatolii Vladimirovich, εκ Ρωσίας
23. Bogodelov Vladimir Aleksandrovich, εκ Ρωσίας
24. Shemet Alexey Rostislavovich, εκ Ρωσίας
25. Kalinin Aleksei Mikhailovich, εκ Ρωσίας
26. Podkorytov Vladimir Yuryevich, εκ Ρωσίας
27. Parfenov Alexandr Yuryevich, εκ Ρωσίας
28. Kantemirov Mikhail Borisovich, εκ Ρωσίας
29. Bayanov Sergey Zotikovich, εκ Ρωσίας
30. Gervasev Anton Mikhailovich, εκ Ρωσίας
31. Kosorukov Svyatoslav Yulievich, εκ Ρωσίας
32. Zhukov Aleksey Borisovich, εκ Ρωσίας
33. Bakirov Daniyar Lyabipovich, εκ Ρωσίας
34. Sartakov Anatoliy Mikhailovich, εκ Ρωσίας
35. Yavkin Dmitriy Petrovich, εκ Ρωσίας
36. Menshchikov Valentin Aleksandrovich, εκ Ρωσίας
37. Kondratyev Konstantin Vladimirovich, εκ Ρωσίας
38. Merkel Valeriy Karlovich, εκ Ρωσίας
39. Kopichnikov Yurii Ivanovich, εκ Ρωσίας
40. Egorov Sergei Gennadyevich, εκ Ρωσίας

41. Savushkina Angelina Sergeevna, εκ Ρωσίας
42. Kolesnikova Zulfira Mirgaleyevna, εκ Ρωσίας
43. Stepanov Sergey Aleksandrovich, εκ Ρωσίας
44. Russo Yuriy Vasilievich, εκ Ρωσίας
45. Krechetova Tatyana Olegovna, εκ Ρωσίας
46. Belov Konstantin Gennadyevich, εκ Ρωσίας
47. Strukov Sergei Nikolayevich, εκ Ρωσίας
48. Abankin Evgenii Nikolayevich, εκ Ρωσίας
49. Abankin Alexey Nikolayevich, εκ Ρωσίας
50. Boiarskaia Inna Nikolaevna, εκ Ρωσίας
51. Protasov Vladimir Petrovich, εκ Ρωσίας
52. Strokov Gennadii Ivanovich, εκ Ρωσίας

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Β': ΕΜΠΛΕΚΟΜΕΝΕΣ ΕΤΑΙΡΕΙΕΣ

- 1) QCCI Ltd, εκ Λευκωσίας
- 2) Durmitor Investments Limited, εκ Λευκωσίας
- 3) QCM Ltd, εκ Λευκωσίας
- 4) QFS Ltd, εκ Λευκωσίας
- 5) Constance Investment Ltd, εκ Λευκωσίας
- 6) LaCasa International (CY) Ltd, εκ Λευκωσίας
- 7) BE1 Fund Management RV Ltd, εκ Λευκωσίας
- 8) A.I. Purity Fund AIF V.C.I.C. Plc, εκ Λευκωσίας
- 9) Falco Umbrella Fund AIF V.C.I.C. Ltd, εκ Λεμεσού
- 10) UFG Capital Investment Management Ltd, εκ Λευκωσίας
- 11) QBF JSC, εκ Ρωσίας
- 12) QBF LLC, εκ Ρωσίας
- 13) IC QBF LLC, εκ Ρωσίας
- 14) KBF UA LLC, εκ Ρωσίας
- 15) GSE LLC, εκ Ρωσίας
- 16) Q.Broker LLC, εκ Ρωσίας
- 17) QB Credit LLC, εκ Ρωσίας
- 18) QBF Advisory LLC, εκ Ρωσίας
- 19) Center Venctchurnogo Finansirovania PJSC, εκ Ρωσίας
- 20) Finansovaya Gruppa QBF JSC, εκ Ρωσίας
- 21) VL Consulting LLC, εκ Ρωσίας
- 22) Yurmater LLC, εκ Ρωσίας
- 23) "FinBoutique" LLC, εκ Ρωσίας
- 24) KG LLC, εκ Ρωσίας
- 25) M4 Invest LLC, εκ Ρωσίας
- 26) 168 Kvartal LLC, εκ Ρωσίας
- 27) M1 Invest LLC, εκ Ρωσίας
- 28) KF Estate SPB LLC, εκ Ρωσίας
- 29) S-Control LLC, εκ Ρωσίας
- 30) NortonStroi LLC, εκ Ρωσίας
- 31) Simon Jesso LLC, εκ Ρωσίας
- 32) Severspetsstroi LLC, εκ Ρωσίας
- 33) Format Development LLC, εκ Ρωσίας
- 34) F-Tehnologii LLC, εκ Ρωσίας
- 35) F-Management LLC, εκ Ρωσίας
- 36) White Lake Management Ltd, εκ Νήσους Κείμεν
- 37) WLM Ltd, εκ Νήσους Κείμεν
- 38) Cryptopay Ltd, εκ Ηνωμένου Βασιλείου
- 39) Argento Access SARL, εκ Λουξεμβούργου
- 40) Simtelligence Company Ltd, εκ Χονγ Κονγκ

41) Lamera Holdings Ltd, εκ Χovy Kovyk

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Γ': ΕΜΠΛΕΚΟΜΕΝΑ ΠΡΟΣΩΠΑ

- 1) Roman Shpakov εκ Ρωσίας
- 2) Zelikham Munaev, εκ Ρωσίας
- 3) Vladimir Pahomov, εκ Ρωσίας
- 4) Evgenia Rossieva, εκ Ρωσίας
- 5) Alexey Golubev, εκ Ρωσίας
- 6) Gramza Ekaterina Valerievna, εκ Ρωσίας
- 7) Margarita Gorsheneva, εκ Ρωσίας
- 8) Shpakov Valeriy Fedorovich, εκ Ρωσίας
- 9) Shpakova Irina Nikolaevna, εκ Ρωσίας